

[Einer Jensen.]

har paataget sig den Opgave at hjælpe deres Kammerater. Naar de ikke kan gøre det udover det Antal Dage, man nu gør det, er det, fordi det er Umulighed at faa større Kontingenter, end man allerede nu faar.

I 1925—26 indbetalles der af Medlemmerne 11 457 000 Kr., i 1926—27 14 529 000 Kr. og i 1927—28 21 012 000 Kr. Det vil altsaa sige, at Kontingentindbetalingen i de to Aar er steget med omtrent 10 Mill. Kr., nøjagtigt 9 955 000 Kr., altsaa næsten en Fordobling. Naar man taler om at skære ned, om det nødvendige i at bringe Statens og Kommunernes Udgifter ned, for at kunne lette Budgetterne og Skatterne, kan dog ingen benægte, at det er en meget haardhændet Beskatning, der her har fundet Sted af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer, naar Kontingenter i Løbet af to Aar næsten er fordoblet. Jeg tror, at man med Rette kan paastaa fra Arbejdsløshedskassernes Side, at her er der med Rimelighed ydet, hvad Stat og Kommune kan forlange af Arbejderne selv, og det er derfor i højeste Grad paakrævet, at Stat og Kommune nu træder til med en Hjælp af en saadan Størrelse og Beskaffenhed, at de arbejdsløse saa nogenlunde kan opretholde Livet.

Jeg vil ogsaa gerne her med Formandens Tilladelse oplæse en Udtalelse af Arbejdsdirektøren:

„For mange Kassers Vedkommende har den paagældende Organisations Styrke sikkert været afgørende for Kassens Evne til Bevarelsen af Medlemmerne. I Betragtning af Krisens Langvarighed, der har bevirket, at Medlemmerne Aar efter Aar har maattet udrede saa store Kontingenter, at Evnen til at betale for manges Vedkommende sikkert har været i betænkelig Nærhed af Bristepunktet, virker det for øvrigt nærmest overraskende, at Kasserne saa godt, som sket er, har kunnet holde sammen paa Medlemmerne.“

Ja, jeg synes, at dette tilfulde bekræfter, at Arbejdsløshedskasserne og deres Medlemmer af yderste Evne har anstrengt sig for at medvirke til en Lindring af den Situation, der skabtes ved Ophævelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp.

Hvis Forholdet saa havde været dette, at i den Sommer, der er gaaet, og det Efteraar, vi nu er inde i, var Antallet af arbejdsløse gaaet væsentligt ned, ja, saa var Situationen naturligvis en noget anden. Men det Antal arbejdsløse, vi har i Dag, afviger jo ikke meget fra det Antal arbejdsløse, vi havde sidste Aar ved denne Tid. Vi har i

Dag 47 213 arbejdsløse, vi havde, da vort Lovforslag blev fremsat for godt en Maaned siden, kun 37 673, der er altsaa en Stigning paa henimod 10 000 paa disse 4—5 Uger. Men det Arbejdsløshedstal, man nu opgiver, dækker ikke det Antal arbejdsløse, der i Virkeligheden er. Hvis man f. Eks. tager Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, saa har den de sidste Aar maattet slette 3 500 Medlemmer, slette dem af den Grund, at de ikke kunde betale det Kontingent, der krævedes af dem, for at Arbejdsløshedskassen skulde kunne fortsætte med sine Udbetalinger; adskillige er gaaet over paa Fattigvæsenet og kan derfor efter den nugældende Lov, som værende under fast Fattighjælp, ikke faa Understøttelse. Der er ingen Tvivl om, at en væsentlig Del af disse 3 500 Medlemmer er arbejdsløse endnu, og som det er gaaet for denne Kasses Vedkommende, er det gaaet for adskillige andre. Altsaa, det Tal, vi opererer med, dækker slet ikke det Antal arbejdsløse, der i Virkeligheden er. Og hvad det Spørgsmaal angaar, om Antallet af arbejdsløse er saa stort, at det med Rimelighed kan kræves, at der træffes Foranstaltninger, saa forekommer det mig, at naar det officielle Tal er over 47 000, hvortil kommer de, der ikke er anmeldt, fordi de har opbrugt deres Understøttelse og derfor ingen Interesse har i at gaa til Kontrol, og endelig alle de, der er ført over paa Fattigvæsenet — og det er ikke noget ringe Tal, jeg skal senere nævne for Frederiksbergs Vedkommende, hvor mange der derude er ført over paa Fattigvæsenet —, saa vil man forstaa, at det Antal arbejdsløse, der er nu, i Virkeligheden nærmer sig det Tal, vi havde sidste Aar ved denne Tid. Hvis man ser paa den Udbetaling af Understøttelser, der er foretaget af Kasserne det sidste Aar, 1927—28, saa er Forholdet da ogsaa det, at Kasserne har haft en Udbetaling, der nogenlunde svarer til Udbetalingen i 1926—27. Der er af Arbejdsløshedskasserne i 1927—28 udbetalt 27 579 000 Kr. i Dagpengeunderstøttelser, i 1926—27 udbetattes der 27 718 000 Kr., det er altsaa en meget ringe Forskel, der er mellem Udbetalingerne i 1926—27 og 1927—28. Kassernes samlede Udgift beløb sig i Aaret 1927—28 til 29 989 000 Kr., og den var i 1926—27 30 157 000 Kr., altsaa i 1927—28 var det kun 168 000 mindre end i 1926—27. Antallet af understøttede Medlemmer var i 1927—28 148 702 og i 1926—27 146 653, det vil sige, at der i det sidste Aar var flere, der fik Understøttelse, end i Aaret 1926—27.

Hvad det samlede Antal Understøt-